

mig her at høre, at den højtærede Kirke- minister regner dette til det underordnede, for det giver mig Haab om, at det skal lykkes at komme bort fra det. Naar Kirke- ministeren regner det for noget underord- net, kan jeg ikke tænke mig, at han vil holde stærkt fast paa det, og jeg haaber derfor, det vil lykkes at komme bort fra alle Bestemmelserne i § 2.

Der er for det første Bestemmelsen om, at de Personer, der er nævnte under Punkt 6 — altsaa de, der ikke har faaet akademisk Uddannelse og heller ikke opfylder nogen af de Betingelser, der er nævnte i det fore- gaaende —, skal for at kunne blive ansat i et Sognekald have Enstemmighed for sig i Menighedsraadet eller, hvis saadan En- stemmighed ikke opnaas, skal paa et Møde af Vælgere til vedkommende Menighedsraad have mindst $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer for sig. Dette, finder jeg, er en urimelig Be- stemmelse. Jeg har intet imod, at man, hvor der ikke er Enstemmighed i et Me- nighedsraad, gaar til Menighedsmøde og lader dette blive det afgørende. Saa meget mindre har jeg imod det, som jeg egentlig ønsker, at enhver Præstednævnelser skulde foregaa paa den Maade; jeg har aldrig været en Ven af Menighedsraadenes Ind- stillinger, men altid ønsket direkte Præste- valg, som man har det i Sønderjylland. Derfor ser jeg med Glæde paa, at det er et Menighedsmøde, der afgør Spørgsmaa- let, men derimod ikke, at det bliver Væl- gerne til Menighedsraadet, der gør det; thi det er noget helt andet, det er som Regel et ganske lille Tal af Menighedens Medlem- mer, der har meldt sig til Valglisten og derfor er Vælgere til Menighedsraadet. Det er efter min Mening paa Menigheds- møder, Sagen bør afgøres efter ganske simpelt Stemmeffertal.

Den værste Bestemmelse i § 2 er imidlertid, at der overalt skal kræves Præsteløfte af de paagældende Mænd, for at de kan beskikkes til Præstegerningen som Præster i Folkekirken. Jeg udtalte Haabet om, at det skulde kunne lykkes at komme bort fra denne Bestemmelse, da den højtærede Kirkeminister sagde, at det for ham var et underordnet Punkt; og mit Haab styrkes yderligere derved, at jeg ved, at jeg indenfor det nuværende Ministerium har afgjort Tilslutning paa dette Punkt. Jeg ved ogsaa, at der indenfor Venstre er afgjort Til- slutning til mit Standpunkt her; jeg ved, at den højtærede Undervisningsminister er fuld- stændig enig med mig i saa Henseende; jeg ved, at det ærede Medlem Hr. Jensen-Søn-

derup er fuldstændig enig med mig. Der blev den 17. Marts holdt et Møde i Odense, og Medindbyder til dette Møde var den nu- værende Undervisningsminister. En af dem, der talte paa dette Møde, var det ærede Med- lem Hr. Jensen-Sønderup.

Paa dette Møde behandlede man 3 af de Spørgsmaal, som var og er brændende i den kirkepolitiske Debat i Øjeblikket; man be- handlede Spørgsmaalet om gennem Dannel- sen af et Centralnævn for Menighedsraadene at faa indført en kirkelig Forfatning, man behandlede Spørgsmaalet om almindelig bor- gerlig Ægteforening, og man behandlede det af mig forelagte Forslag. Og hele den store Forsamling i Odense, paa vistnok kun ganske enkelte Undtagelser nær, sluttede sig til Ønsket om, at der maatte ydes al mulig Modstand mod ethvert Forsøg paa Dannelsen af en Kirkeforfatning, og sluttede sig til Forslaget om almindelig borgerlig Ægteforening og til det af mig fremsatte Forslag her om Ikke-Teologers Adgang til Præsteembeder.

For det sidste Punkts Vedkommende fremkom der i en Indledningstale af Højskole- forstander Bredsdorff Udtalelser, som meget energisk gik imod Forslaget om Præsteløftet i denne Forbindelse. Den højtærede Und-ervisningsminister var, saa vidt jeg ved, ikke til Stede paa Mødet i Odense og fik altsaa ikke Lejlighed til at udtale sig; jeg tvivler dog ikke om, at han var fuldt ud enig i disse Udtalelser paa Mødet, som han selv havde været Medindbyder til. Men den 6. April i Kolding holdt den højtærede Undervis- ningsminister et Foredrag om de kirkelige Frihedskrav, som jeg maa benytte Lejligh- heden til at udtale min udelte Glæde over. Jeg ser ikke rettere, end at den højtærede Undervisningsminister ved denne Lejlighed har givet det radikale Venstres kirkelige Program sin fuldeste Tilslutning. Og det er da ikke saa underligt, han har gjort det; thi det radikale Venstres kirkelige Program er Grundtvigs kirkelige Program, og Askov har jo været et af de bedste Arnesteder for de Grundtvigske Frihedskrav. Derfor er det ikke underligt, at Forstanderen for Askov Højskole ogsaa nu staar paa dette Standpunkt og giver disse Krav sin fulde Tilslutning.

Angaaende det Forslag, vi behandler her, om at give Ikke-Teologer Adgang til Præsteembeder, udtalte den højtærede Un- dervisningsminister sig saaledes — jeg be- nytter den højtærede Undervisningsmini- sters eget Manuskript i mit Citat her. Han siger først, at der ikke er noget nyt i For- slaget her, at det i Virkeligheden kun er